

Nieuwsbrief november 2021

Lieve familie en vrienden,

Toen we deze brief begonnen te schrijven zaten we in de hoofdstad, Antananarivo. De reis naar de hoofdstad heeft altijd weer heel wat voeten in de aarde. Veel voorbereidingen in en rond het huis. Maar als dat dan allemaal geregeld is kunnen we ook echt gaan ...

Terugkijken

We kijken terug op de afgelopen maanden en zijn verbaasd over hoe snel die tijd is gegaan. De vorige keer kwamen we terug uit Tana met een doos vol exemplaren van het Lukas evangelie. We schreven toen al dat een diaken uit de Lutherse kerk, laban'i Menty, een paar boekjes kocht. Later heeft hij nog wat exemplaren gehaald. Deze nam hij mee naar een grote bijeenkomst van de Lutherse kerk. De bijeenkomst werd op zo'n 4 uur rijden ten zuiden van ons georganiseerd. Er waren leiders en diakenen vanuit het uiterste zuiden van Madagaskar gekomen. Deze mensen spreken allemaal verschillende dialecten. Bij deze dialecten mag je echt denken aan onverstaanbare verschillen met de hoofdtal.

laban'i Menty kreeg de gelegenheid om uit 'ons' Lukas evangelie voor te lezen. De aanwezigen waren blij verrast. Eén persoon riep onmiddellijk: *"Hé! Dat is Antanala!"*. De taal werd dus direct herkend. Maar dat is niet het enige. De aanwezigen wilden ook zelf even lezen. Grote ogen! Ondanks dat de aanwezigen allemaal andere dialecten spreken was dit evangelie toch makkelijker te lezen dan het Lukas in de officiële landstaal. Blijkbaar liggen de zuidelijke dialecten zo dicht bij elkaar dat men dus liever een stuk leest dat geschreven is een buurt-dialect dan in het officiële Malagasy. Dit was een grote verrassing voor ons. Toen Jurgen het vertelde aan Menja leek deze helemaal niet zo verrast te zijn, *"Ja, de zuidelijke dialecten lijken nu eenmaal allemaal op elkaar"*, zei hij ... laban'i Menty zei dat ze de volgende keer de boekjes willen gaan gebruiken tijdens de bijeenkomst. Mogelijk willen de leiders ze ook meenemen naar huis om het in hun plaatselijke gemeente te gebruiken.

Grenzen

Per 8 november is het luchtruim van Madagaskar weer open gegaan voor internationaal vliegverkeer. Voorlopig is het vooral Air France die vanuit Parijs, twee keer per week, op Antananarivo vliegt. We begrijpen dat het nog steeds een heel gedoe is om uiteindelijk op Madagaskar aan te komen. Veel vliegtuig maatschappijen weten zelf niet zo goed wat nu de regels zijn. We zijn blij dat wij afgelopen januari al terug konden en sinds februari weer in ons dorp wonen. Als we kijken wat we in de afgelopen 10 maanden mochten doen dan kunnen we alleen maar dankbaar zijn.

Het maakt je nederig om het reilen en zeilen te zien van onze burens. Mensen die zich vooral druk maken om wat ze de volgende dag moeten eten. Een leven waarin kleine ongelukjes al snel levensbedreigend kunnen worden. We zijn dan ook dankbaar dat we er voor onze dorpsgenoten konden zijn als het eens mis ging. Malaria, worminfecties, tot aan zwaar ondervoede baby's... We hebben in de afgelopen 10 maanden meer voorbij zien komen dan in de 10 jaar er voor.

We hebben minimaal 100 Malaria tests afgenomen waarvan een overgroot deel positief uitpakte. Dat betekent dat de meeste van deze geteste mensen ook echt malaria hadden. We hebben ze kunnen voorzien van goede en snelwerkende medicijnen. Sommige besmettingen waren zo heftig dat we ons afvroegen of de medicijnen nog wel op tijd zouden komen. Gelukkig is er voor zover wij weten niemand overleden aan Malaria nadat wij ze mochten helpen. Dat is toch iets om de Heer dankbaar voor te zijn!

God is goed, altijd. En altijd is God goed. Het is een Engels lied dat we ooit zongen toen we op vakantie waren in Ierland. Dat lied galmt, zo nu en dan, nog door ons hoofd. Wat is het geweldig om een baby maanden later terug te zien als mollige dreumes. Als je dan bedenkt dat het kind brood en broodmager was toen het voor het eerst bij ons op de veranda gebracht werd ... Echt hoor, de gemiddelde consultatiebureau medewerkers zou er een hartverknettering van krijgen. We mochten de mensen helpen met voorlichting over borstvoeding. We mochten ze helpen met aanvullende voeding. We mochten voor ze bidden en we mochten een arm om ze heen slaan. God is goed!

De grens is weer open voor toerisme. De grens werd voor ons 10 maanden eerder geopend en dat was vast met een goede reden, denkt u ook niet?

Huisdieren

Maar goed, we gingen dus naar de hoofdstad. Tja, en wat doe je dan als je een hoogzwangere kat hebt? Normaal laten we de zorg over aan onze buurvrouw. Maar eerlijkheid gebied te zeggen dat onze vrienden in het dorp van goede wil zijn maar niet dezelfde insteek wat betreft verzorging hebben als wij. Eigenlijk vinden onze dorpsgenoten dat een poes zichzelf moet zien te redden. Onze buurvrouw gaf het zelf ook al aan. De vorige keer dat onze poes moest bevallen waren wij nog in Nederland. De buurvrouw heeft ook haar eigen werk en kon daardoor niet constant opletten. De poes ging aan de wandel met de kittens. De buurvrouw bracht ze dan 's avonds weer naar ons huis. Maar ja, daar was niemand en dat is ongezellig dus de volgende dag waren alle kittens weer weg. Uiteindelijk hebben de kleintjes dat gesleep niet overleefd. De buurvrouw vroeg of wij de poes dan maar niet liever zouden meenemen. Dus zaten wij in de hoofdstad met mama poes en drie kittens. Nu is dat natuurlijk best leuk voor de kinderen... we zullen niet klagen.

Het is een mooie afleiding voor de kinderen (en voor ons). Die afleiding konden we wel even gebruiken. De vorige keer dat we terug kwamen uit de hoofdstad brachten we een puppy mee. We noemden haar Suus. Een ontzetten leuk en actief beestje! Ze speelde het liefst de hele dag door. Later vonden Katja en Abbey tijdens een wandeltocht nog een pup. Totaal verwaarloosd en op sterven na dood. Twee hondjes! Wat een plezier. Het verwaarloosde hondje noemden we Hope. Na veel verzorging en liefde, begon Hope zich ook te ontpoppen tot een actieve pup. Maar soms gaan de dingen niet zoals je had gehoopt. Ons eerste hondje, Suus, werd ziek. We begrepen niet wat haar mankeerde. Na veel spuurwerk kwamen we er achter dat ze het Parvovirus had opgelopen. We hebben haar behandeld maar omdat we nog niet precies wisten wat we moesten doen liepen we achter de feiten aan. Jammer genoeg heeft ze het niet gehaald. Ja, nu wisten we waar we mee te maken hadden. We hielden ons tweede hondje goed in de gaten. Zodra we de eerste symptomen zagen zijn we begonnen met de juiste behandeling. Na vijf dagen begon ze zelf weer te eten en te drinken. Ook begon ze af en toe weer wat te spelen. En toen in ene ging in heel snel achteruit en stierf alsnog. We baalden enorm! Het is ook een beetje zuur om te weten dat er wel een vaccinatie te krijgen is voor dit virus... Alleen niet bij ons in de buurt.

Vreugde

Ondanks nare dingen, is niet alles kommer en kwel! De kinderen hadden meerdere logeerpertijtjes georganiseerd en als gezin gingen we bij regelmatig op bezoek bij goede vrienden. Onze vrienden komen letterlijk uit alle windstreken: Zuid-Afrika, Zwitserland, Canada, Nederland enzovoorts. Het is een verrijking om met hen te mogen eten of gewoon samen te zijn. Inzichten uitwisselen en af en toe eens lekker lachen om grappen die je alleen begrijpt als je in hetzelfde schuitje zit. Ieder heeft ook zo zijn of haar eigen verhaal en dat maakt de relatie zo super interessant. Je komt er achter dat we werkelijk bij elkaar horen.

Ook was het weer tijd voor onze jaarlijkse AIM *retreat*. Dit is een midweek waarin we als AIM-zendingen van Madagaskar bij elkaar komen in een ontspannen omgeving. Wij mochten dit jaar de bijeenkomst organiseren. Dat had nog best wat voeten in de aarde omdat we tot op het laatst niet goed weten wij er allemaal bij kon zijn. We hebben een goede tijd met elkaar gehad. We hebben afscheid genomen van Georgina. Georgina gaat terug naar Canada om daar haar verdiende pensioen te genieten. Tegelijkertijd hebben we een nieuw gezin uit Zwitserland ontmoet. Dat is de familie Ramangalahy die met hun drie kinderen dienen ze in het noorden van Madagaskar.

Vooruit kijken

Inmiddels zijn we weer terig in Maromaboka en proberen we vooruit te kijken. Vooruit kijken is lastig op Madagaskar. We pakken in ieder geval gewoon de draad weer op. Jurgen was al begonnen met het bezoeken van een nieuw dorp, TsaraRano (Goed Water). De Bijbelverhalen worden daar goed ontvangen. De vrouw van de koning had al vaak gevraagd wanneer Jurgen ook bij hen zou komen ... Nu dus. Jurgen heeft zijn wandeltocht naar dit dorp gefilmd, en daarbij legt hij het één en ander uit van de dingen die in dit dorp spelen: <https://www.jurgenekatja.nl/goedwater>

Ons verblijf in Tana heeft ons in contact gebracht met nieuwe mensen. Zo zijn we bijvoorbeeld bevriend geraakt met een Roemeens gezin. Marcel, de vader van het gezin, is een echte visionair. Toen hij hoorde over ons werk, kwamen de ideeën als een waterval uit zijn mond (echt, hij was niet te stoppen). Marcel kent veel mensen rondom ons gebied. Hij begon te brainstormen over radio uitzendingen, het inspreken van de Jesus film, het trainen van Malagasy zendingen, het helpen van zendingsgerichte voorgangers. Maar ook het versterken van de vele kleine kerkjes die te maken hebben met de oprukkende islam. Allerlei mogelijkheden, tot aan het werken onder de gevangenen in de gevangenis van Manakara toe. Het begon ons een beetje te duizelen. We hebben veel stof om over na te denken.

Voorlopig zijn we nog wel even zoet met ons werk hier in Maroamboka. Maar wat wil de Heer dat we gaan doen in de toekomst? Dit is niet de eerste keer dat we het Hem vragen, en het zal ook niet de laatste keer zijn. Het is één van de belangrijkste vragen die we als christen mogen stellen ... Het is ook een enge vraag. Hoe graag willen we de zaken zèlf in de hand hebben?

Tot slot

De titel van deze brief verraad al een beetje dat we laat zijn met verzenden. De bedoeling was om de brief drie weken geleden te versturen. Nu wordt het stiekem dus een december brief. Het voordeel is dat we alvast heel fijne feestdagen mogen toewensen en een voorspoedig nieuw jaar! We wensen u van harte Gods zegen en wijsheid toe.

Nou, hier willen we het weer even bij laten. We hopen dat u op deze manier weer op de hoogte bent van ons werk hier op Madagaskar. We willen u hartelijk danken voor al uw steun, op welke manier dan ook!

Van harte Gods zegen toegewenst,

Katja en Jurgen
Vanya, Issa, Abbey, Dani en Siemen.

Jurgen & Katja

God dienen op Madagaskar

Volg ons

<https://www.jurgenenkatja.nl/>
<https://eu.aimint.org/>
<https://gab.com/jurgenenkatja>
<facebook.com/jurgenenkatja>
<youtube.com/user/jurgenenkatja>
<https://odysee.com/@jurgenenkatja>

Contact

Jurgen & Katja Hofmann
Vanya, Issa, Abbey, Dani & Siemen
Postadres:
BP714, Antananarivo 101
Madagaskar
contact@jurgenenkatja.nl
Contact persoon Nederland:
David Pavlotzky
Tel: +31 (0)6-54203683
Ga naar onze website voor
andere manieren van contact.

Geven?

<https://www.jurgenenkatja.nl/geven/>
Of zelf:
IBAN: NL91 RABO 0155 6577 12
T.a.v.:
'AIM International' te Wageningen
O.v.v. :
Project Zendingwerk Madagaskar
Of voor de auto:
Project Zendingwerk Madagaskar –
auto*
Uw giften zijn fiscaal aftrekbaar
finance.nl@aimint.org
Tel.: 0317-712467

**Het geld in het autofonds gebruiken we tevens voor onderhoud van de motor, maar afgezien van nieuwe banden verwachten we geen grote kosten.*

Gebeds/dankpunten:

Dankbaar zijn we, omdat:

- 1) we een grote God dienen;
- 2) dat het Lukas evangelie ook begrepen wordt door andere stammen;
- 3) we kunnen terug kijken op een heel vruchtbare periode;
- 4) we ons gesteund weten door een grote achterban.

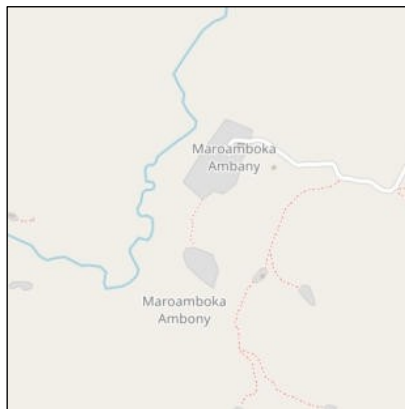
Bidt voor/dat

- 5) de lokale christenen leren dat zij het Evangelie kunnen verkondigen;
- 6) wij ons gesterkt mogen blijven weten in de Heer;
- 7) we Gods stem mogen verstaan wat betreft de toekomstplannen;
- 8) de lokale christen mogen groeien in geloof;
- 9) onze gezondheid;
- 10) de mensen in TsaraRano het Evangelie zullen gaan aanvaarden.

Waar wonen we?

Locatie Openstreet Maps:
Maroamboka, Madagaskar-
[21.59506/47.87529](https://www.openstreetmap.org/?lat=-18.2159506&lon=47.87529)

Locatie Google Maps:
Maroamboka, Madagaskar-
[21.595055,47.875621](https://www.google.com/maps/place/Maroamboka,+Madagaskar/@-18.2159505,47.875621,15z)

Disclaimer

We zijn heel dankbaar voor uw interesse in ons werk onder de Antanala mensen op Madagaskar. We waarderen de betrokkenheid en ondersteuning van de mensen die God om ons heen heeft gezet. Dit werk is veel groter dan ons gezin en we zouden het niet alleen kunnen doen. U hebt zich ofwel opgegeven voor deze nieuwsbrief of u hebt een belangrijke rol gespeeld in onze levens waardoor we dachten dat u graag op de hoogte zou willen blijven wat betreft onze 'reis'. Als u de nieuwsbrief niet langer wilt ontvangen kunt u zich afmelden via de link hieronder:

afmelden@jurgenenkatja.nl